

Žalm 62

Má duše je tichá

Prolog/Epilog

Ladislav Moravetz

Má du - še je ti - chá, ti - chá před Bo - hem, pra - me - nem sí - ly.

A - ni zlá bou - ře, a - ni zlá bou - ře mnou ne - po - hne.

Sloky

1. Du - še má zů - staň ti - chou před Bo - hem. On je tvou ská - lou,

ú - tě - chou, spá - sou, tvou na - dě - jí.

Mezihra

2. Spolehni na něj v každické chvíli na všech svých cestách, přej si, má duše, blízko jej mít.
3. Dopřál ti spatřit bláznovství mocných, kde pyšní vládci na vahách soudu budou jak dým.
4. Nenech se zmámit marností světa - bohatstvím, slávou. Před zrádnou touhou srdce své chraň.
5. Bůh řekl ano v svém milém synu. To je to slovo jasné a přímé. Jemu věřím.
6. Je milostivý i trpělivý. Vede mé kroky, snímá z nás tíhu hříchů a vin.

Jiří Pejla

Způsob provedení:

- Prolog s repetičemi
- 1. až 4. sloka - Mezihra
- 5. a 6. sloka - Mezihra
- Epilog bez repetič - Mezihra
- 1. sloka